

Hjartahlust

Ég skildi
að ég gæti ekki
séð inn í
fram tíðina.
Ég hlustaði á
og skynjaði
hjartað.
Það labbaði
til þín.

Ég horfði
inn í augu þín
og sá
óendanleika.
Ég andaði köldu
stjörnulofti
og fann
í alsælu
stöðugleika.

Þá sá ég
hver þú varst
og sá að þú
varst hér enn.
Ég grét
þegar ég
fann þig –
sálin mín er
uppljómuð.